

Prima instanță: Judecătoria Botanica mun. Chișinău
Judecător: S. Teleucă
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: E. Clim, A. Pahopol, I. Cotruță

Dosarul nr. 3ra-1094/14

Î N C H E I E R E

04 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Nicolae Clima
Dumitru Mardari, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Glavan Igor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Glavan Igor împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare, Penitenciarului nr. 5 cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2014, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 11 noiembrie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 16 august 2012, Glavan Igor s-a adresat judecătoriei Botanica mun. Chișinău cu o acțiune către Departamentului Instituțiilor Penitenciare, Penitenciarului nr. 5 prin care a solicitat anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare.

În motivarea pretențiilor a indicat că începînd cu data de 13 octombrie 2009, este angajat în cadrul Departamentului Instituțiilor Penitenciare din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Penitenciarul nr. 5, or Cahul în funcție de ofițer de serviciu. În toată această perioadă a exercitat funcția conștiincios și nu a admis abateri de la regulamentul instituției.

La data de 18 iulie 2012, dînsul a fost informat că în privința sa a fost emis ordinul cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, însă acesta nu i-a fost eliberat.

La 14 august 2012, reprezentantul său s-a prezentat la sediul Departamentului Instituțiilor Penitenciare pentru a face cunoștință cu ordinul de aplicare a sancțiuni disciplinare și cu temeiurile de fapt și de drept în baza căruia

a fost emis. Responsabilii din cadrul Departamentului Instituțiilor Penitenciare au refuzat eliberarea copiei ordinului, comunicând că ordinul va fi trimis prin poștă în termenii legali. Dînsul a fost nevoit să depună prezenta cerere de chemare în judecată înainte de a primi ordinul prin poștă pentru a evita curgerea termenului prescripției pentru contestarea actelor administrative, în afară de aceasta ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare a fost aplicat în mod abuziv și este ilegal.

Prin cererea de completare a circumstanțelor de fapt și de drept din 09 septembrie 2013, reclamantul suplimentar a explicat că la data de 12 iulie 2012, orele 20:00 a efectuat percheziția inopinată, iar la data de 13 iulie 2012, la orele 08:45 a predat serviciul fără observații.

A mai indicat că dînsul nu are voie să aplice careva sancțiuni deținuților, chiar în cazul în care depistează la deținuți un telefon mobil, aceasta intră doar în atribuțiile șefului Penitenciarului.

Mai mult de cît atît, conform ordinului anexat la materialele dosarului și anume în pct. 7, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară, chiar dacă acesta nu conține fapte concrete și anume acțiunea sau inacțiunea ilegală pe care a comis-o.

În afară de aceasta potrivit prevederilor art. 210 Codul Muncii, ordinul nu prevede organul unde urma a fi contestat și nici nu a fost indicat conform cărui punct din fișa de post sau din contractul individual de muncă, reclamantul ar fi comis o faptă ilicită.

Astfel, consideră că ordinul este aplicat în mod arbitrar cu încălcări grave a art. 210 Codul Muncii, care prevede că în mod obligatoriu în ordin trebuie să fie indicată sancțiunea, temeiurile de fapt și de drept, termenul de contestare și organul unde urma a fi contestat acest ordin. Respectiv acest ordin este lovit de nulitate absolută, ca fiind un act juridic care contravine normei imperative.

Prin hotărîrea judecătoreiei Botanica mun. Chișinău la 11 noiembrie 2013 cererea de chemare în judecată declarată de către Glavan Igor a fost respinsă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2014 a fost respins apelul declarat de Glavan Igor și a fost menținută hotărîrea judecătoreiei Botanica, mun. Chișinău la 11 noiembrie 2013.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 27 iunie 2014, Glavan Igor a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă în totalitate.

În motivarea recursului a indicat că actele judecătorești contestate sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, iar circumstanțele cauzei au fost apreciate și interpretate greșit. A mai indicat recurentul că probele anexate la materialele cauzei au fost apreciate arbitrar

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, „*recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale*”.

Avînd în vedere că la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe ce ar demonstra momentul comunicării deciziei integrale recurentului Glavan Igor, recursul se consideră declarat în termen.

La 26 august 2014, Departamentul Instituțiilor Penitenciare a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia.

Examinînd cererea de recurs în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcînd în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Glavan Igor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Glavan Igor ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Glavan Igor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Dumitru Mardari

Ion Druță